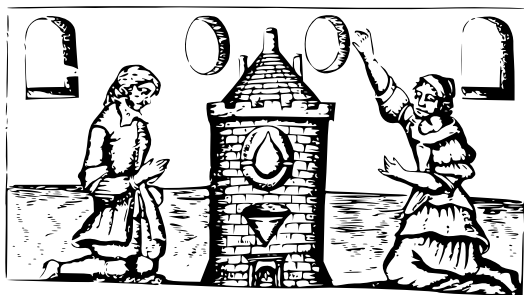

FINSKA
KEMISTSAMFUNDETS
GLÄDJANDE
MEDDELANDEN

CXX

HELSINGFORS 2011

Finska Kemistsamfundets

GLÄDJANDE
MEDDELANDEN

2011. Volym VIII.

Med anledning av vårt 120-års jubileum

Vetenskapligt aktualitetsorgan med hundraåriga traditioner.

Utgives vid lämplig tidpunkt av en ansvarslös redaktion.

ANNONSER

*Alkemist, van att göra guld, får framtidsplats vid,
Finlands bank*

*Pröva vår nya hälsodryck E10, gjord på rena växtoljor med 10 %
tillsats av livets vatten.*

NExol

*Sjö-, havs- eller kloakvatten. Vi gör det tindrande rent.
Kemibra Oj/Aj*

*HD-, LD-Vi är PEst PPå Plask.
Poreallas*

*Öppna ett nytt fönster mot världen. Köp vår nya telefon byFåne.
Microkia Ltd*

Att stiga ARLA upp gör Ingenman.

KEMISTVISA.

Kemin är bland alla små ting på vår jord
Förvisso det största och bästa.
Ja spörj blott de visaste vid detta bord
Du får nog ja av de flesta.
En blomma är glädjen, idag slår hon ut.
I morgon så vissnar hon redan —
Kemin håller doften till världarnas slut
Dess måne är aldrig i nedan.

När skämtet tar ordet vid vetenskapens bord
Tryck fingret mot glasen som dofta,
Låt vinet förutan onödiga ord
Försvinna djupt inom din kofta,
Ty talar du föga, tänker du mer,
Just det är kemisternas regel
Och därför kemisten begrundande ser
I glaset, det tysta, sin spegel.

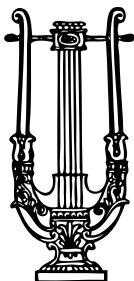
Hvad vore väl världen förutom kemi?
Alls intet go' vänner, jag svär det,
Kemin ger åt allt, som pricken åt i,
Det enda orubbliga värdet.
Från kalken och fosfor uti dina ben
Till fluorn uti dina tänder,
Bestämmer kemisten ditt värde allen'
Varthän du i livet dig vänder.

Du känner måhända ibland mår du bra,
Varöver du ej reflekterar,
Kemisten i dagen kan orsaken dra —
Din mages humör han titrerar.
Om stundom i motsats därtill en kolik
Din glättighet paralyserar,
Kemisten — på sätt och metoder så rik —
Ditt inre gasanalyserar.

Och faller du nångång en ledsnadens tår,
så fångas den upp på en platta
Och provas på natrium, provas på klor,
Tills du åt de hela måst skratta.
Men skratta försiktig, ett uns pyyalin
Far lätt ur din mun i det fria —
Du tror det går spårlöst, så tror ej kemin,
Som vet att vår värld är en stia.

Och när du på sistone lägger dig ned
Och tager farväl av det hela
Och tiden den lilla för dig går ur led
Och klockorna sorgligen spela,
Kemisten din ande förföljer alltjämt
Var än du i rymden logerar
Han dig som ett nätt och förlåteligt skämt
Spektralanalytiskt studerar.

Ja nog! Bland alla små ting i vår värld
Kemin är det bästa och största
Tack vare kemin är oss lyckan beskärd
att icke i evighet törsta.
I synd ha vi avlats och ej i kemi
— Så lär oss förvisso katekesen —
Och dock här i livet befinna oss vi
Blott som en produkt av syntesen.

EN KVASI-VETENSKAPLIG BETRAKTELSE
ÖVER DEN SVENSKSPRÅKIGA PROFESSUREN I
KEMI VID KEMISKA INSTITUTIONEN VID
HELSINGFORS UNIVERSITET, OCH
ANKNYTNINGEN TILL DEN FINLANDSSVENSKA
SÄRARTEN OCH IDENTITETEN.

Det är uppenbart att den svenskspråkiga professuren i kemi vid den Kemiska Institutionen vid Helsingfors universitet är förbehållen personer med stark finlandssvensk anknytning. Vi finlandssvenskar befolkar ju kusttrakterna i landet och har därmed en nära kontakt till skärgård, hav och havsnära vätskor, t.ex. sådana som kan förekomma på sommarverandor sena kvällar under kräftsäsongen i augusti, ofta tillsammans med vokalprestationer, vilka sällan förekommer på finskt håll. Om man studerar de personer som innehaft (innehar) professorsstolen i svenskspråkig kemi vid Helsingfors universitet finner man intressanta kopplingar, som är värda en något större uppmärksamhet än vad rutinmässig historieskrivning kunde åstadkomma.

Om man går i kronologisk ordning gällande denna professur (som faktiskt är den nästäldsta i kemi i Helsingfors) finner man som första innehavare (1915 – 1939) Lars William Öholm. Vilken flykt över namnet! Dubbel skärgårdssyftning: Ö och Holm. Kan man tydligare visa hur viktig kopplingen mellan finlandssvenska, hav och skärgård är? Öholm sysslade dessutom i sin forskning bl.a. med elektrolyter precis som krävs och förutsätts av finlandssvenska bräckvattenmänniskor.

Den andra innehavaren av tjänsten var Kurt Karl Wilhelm Buch åren 1942 – 1949. Buch avslöjar sig inte ännu via sitt namn, men väl när man betraktar hans forskningsområde.

Han var havsforskare av rang; ja han motsvarade då det begav sig säkerligen ensam ett helt Arandafartyg. Fortfarande kan man höra om hans koldioxidundersökningar som gjordes långt innan begreppet växthusgas blev allom bekant. Och långt före koldioxiden inneslöt i mineralvattenflaskorna.

Efter Buch utsågs Terje Ulf Eugen Enkvist (i tidigare Gläd.Medd. ofta kallad Träkvist) till professor (1951-1971). Här är det något svårare att genast se sambandet med den finlandssvenska folkstammens utbredning ända tills man inser, att det förutom vid kusterna även fanns mindre svenska öar i inlandet på de bruksorter där trä- och pappersindustrin etablerat sig. Således har man här den svenskspråkiga kemiprofessor som sköter om att även insjö-Finland kunde knytas till det finlandssvenska intresseområdet. Och vätskor sysslade Enkvist minsann med. Ingen kan glömma de otaliga tunnor med svartlut som fyllde utelagret när den svenskspråkiga avdelningen ännu befann sig vid Södra Hesperia-gatan 4.

När Enkvist gick i pension efterträddes han av Knut Jacobus Sundman i professorsämbetet (1973-1980). Åter ett fullständigt skärgårdsnamn, Sundman. Kan man tydligare visa sina finlandssvenska skärirötter? Sundman var på sin tid oerhört intresserad av varför gallsoppar undkommer angrepp av fluglarver, i motsats till andra soppar som t.ex. Karl Johan. En frysbox full med gallsoppar i laboratoriet visade hur dedikerad Sundman var. Naturligtvis ligger den typiskt finlandssvenska kopplingen här i att Sundman ville kunna få gallsoppen att bli en lika härligt ätlig svamp som en Karl Johan. Tänk vilken fantastisk, kompletterande svampsallad till kräftstjärtarna och snapsen på kräftskivan!

Den hittills enda företrädaren (skenbart, som vi snart skall se) för den finskspråkiga folkstammen, Veli Pekka Pyykkö, verkade som professor åren 1984-2009. Skenbart säger vi, ty omfattande och odokumenterad forskning visar att namnet Pyykkö är förfinskat från det karelskt folkliga Bykö, bekant från Bykö fiskartorp i skärgården i Ladoga. Där kombineras alltså det finska insjö-Karelen med det skärgårdsfinlands-svenska. En särdeles fruktbar kombination, när vi ser till Pyykkös (Bykös) kemiska berömmelse internationellt. Han hör faktiskt till de få finländska kemister som är världsberömda också annanstans än i Finland. De sistnämnda är nämligen oftast de, som för mest oljud om sin egen förträfflighet.

Nuvarande innehavare av professuren är Dage Mats Börje Sundholm (2010 -) och sällan har väl cirkeln slutits så väl i detta skede som från Öholm till Sundholm. Man kan riktigt suppa in den aromatiska skärgårdsnära, tjäraktiga doften i lungorna – även om man inte är nikotinist. Faktum är att aromatiska (tjårdoftande) föreningar är ett av Sundholms specialintressen. Man kan se havsstranden med den uppochnervända tjärade träbåten framför sig. Och se Sundholm fundera samt skrapa sig i huvudet och högt undra över i vilken riktning de magnetiska havsströmmarna egentligen rör sig. Alltmedan kören i bakgrunden sakta nynnar ”och än går det vågor i halvankaren och lindningen den magnetiseras så lätt...”

Ja, finlandssvensk kemi, när den är som bäst, snart i ett sekel representerat av tvättäkta, tvångsspråkiga, genuint finlands-svenska kemister!

ADDENDUM

Förutom den professur som ovan granskats ur ett finlandssvenskt perspektiv, visar en snabb ytterligare undersökning omedelbart, att kemin i det övriga Finland också är synnerligen finlandssvensk, d.v.s. anknyter till hav, skärgård, vätskor och snapsverandor. Namn som Wahl, Holmberg, Rosenholm, Holmbom och Salmi dyker upp i samband med Åbo Akademi. Wahl måste noteras som ett tungt namn, trots att bara tumlare och delfiner påträffats i Östersjön. Likaså Salmi som den lätt förfinskaade versionen av sund. Snapsverandor står oftast på holmberg mitt i holmens rosenbuskage, och ibland bommar man bryggan på holmen efter kräftskivan...

Och listan kan förvisso förlängas. Vi har Wiik, lätt förfinat från det mer folkliga Vik. Vi hittar Wikströmare och massor av Sundholmar och andra Holmbergare än redan nämnda. Holmströmare förekommer precis som Grönholmare och "Väderstreck"holmare (Väderstreck = Väster-, Öster- och Söder-, dock mycket sällan Norr). Med stolthet kan vi också notera, att en klar majoritet av alla dem, som presenterats i denna betraktelse är/har varit medlemmar i FKS. Behöver vi mera emfas på kemins finlandssvenska särprägel? Knappast!

SANT FINLÄNSDK KEMI!

ETT UTVECKLINGSPROGRAM FÖR DEN NÄRA FRAMTIDEN

Det är hög tid att föra fram den sant finländska kemin till den plats den förtjänar i vårt just nu så överglobaliserade och nationalkulturfientliga land, där fysiken t.ex. roffat åt sig en alldeles oproportionerligt stor del av naturvetenskapens revir. Denna tvångsfysik bör beskäras ordentligt. Den behövs inte till någonting och hindrar bara våra barn och studenter från att lära sig ordentlig kemi. Tvångsfysiken kan, och bör, ersättas med praktisk kemiteknik särskilt längs östgränsen där närheten till den ryska kemi- teknikbaserade (vodka destillation) högkulturen är synnerligen framträdande.

Den sant finländska kemin har ju världens främsta nobelpristagare som galjonsfigur! Vilken annan keminobelist har fått fodersilon (lagertorn) uppkallade efter sig? Eller t.o.m. kreaturfoder? Ingalunda hör man talas om Paulingtorn eller Curiefoder t.ex. Men vår stora kemist, A.I.W. (Adolf Irmeli Wolfram) Strömnén står här som lagertornstaty över hela vår landsbygd! Låt oss följa hans exempel. Den kemi han företrädde bör vårdas och få betydligt mera anslag, uppmärksamhet och berömmelse. Inga akademi- eller andra anslag till projekt som A.I.W. inte skulle ha gillat!

A.I.W. ansåg t.ex. att baljväxter var värda all forskaruppmärksamhet. Låt oss således snabbt avveckla alla pälsdjursfarmer, som ju alla nästan ändå sköts av tvångsfysiker eller dylika, och överföra resurserna därifrån till odling av arter! Alternativt kunde man tänka sig odling av meloner med skärmmössa.

Vidare, all postmodernistisk kemi borde förbjudas, eller åtminstone kraftigt begränsas. Till exempel sådant nonsens som kvantkemi, nanokemi, grön kemi, centerpartykemi, etc etc, bör avlägsnas från universitetsutbildningen, ja från all utbildning. Vår finländska nation behöver inga kvantumister eller nanoiter! Håll Finland kemiskt rent! Dessutom råder redan en klar fara för överutbildning. Istället bör man premi-
era och promovera sant finländsk kemi som exempelvis sve-
djebränning. Då får vi även marken tillbaka! Som en följsats
kan vi också träda ut ur all europaunifikatiunion, som bara
strävar att kväva vår nationalkemiska självkänsla. Och istället
för att stöda främmande forskning som t.ex. grekisk alkemi
eller irländsk bankkemi, vilka inte rör oss överhuvudtaget,
kan vi exempelvis stöda sant finländsk geriatrokemi.

Höj beskattningen av alla tvångsfysikstipendier till 60% och
sänk alla skatter för kemisk energi med 100%!

Länge leve den sant finländska kemiska vetenskapen som
omhuldas av oss, sant finländska kemister!

EN UNG ÅBOKEMISTS BEKÄNNELSER.

Unge herr Johan Gadolin är en deprimerad kemistuderande och har just påbörjat sitt andra studieår vid Åbo Akademi. Studierna har inte gått så värst bra och han fick endast en studiepoäng förra läsåret (introduktionskursen till Åbo Akademi). Han hade allvarligt funderat på att hoppa av sina kemistudier och börja på Medi eller t.o.m. på Hanken istället, men studiehandledaren fick honom dock övertygad att han borde försöka ett år till. Det enda intressanta han kom ihåg från fjolåret var den där exkursionen till Forcit i Hangö som Kemiska Sällskapet i Åbo tillsammans med Finska Kemist-samfundet hade ordnat. Det är ju roligt då det smäller, resonerade Johan.

Det är nu fredag eftermiddag och Johan sitter på en tråkig lektion i oorganisk kemi och det enda han tänker på är att få dra "huvu fullt" på Borgen ikväll nu igen. Johan Gadolin var känd bland sina studiekompisar för att vara bra på att ta starkt och för sin enorma destillationsapparat ("Moscha-Master") som han själv byggt upp i sin lilla etta i Studentbyn. Han var speciellt stolt över kylsystemet som gjorde att destilleringsprocessen kunde snabbas upp tiofalt.

Professorn tråkar på med det periodiska systemet. "Det idiotiska systemet" borde det heta, funderar Johan. Vad är det för vits att rada upp en massa grundämnen på det där viset? Nu finns det ju ingen chans att hitta på nya ämnen (åtminstone inte sådana som existerar längre än några nano-sekunder).

Fysik och, ännu värre, matematik brukade ge unge herr Gadolin en otrolig huvudvärk, så detta var inget för honom.

Hur är det tänkt att jag nu skall få in fars namn i vetenskapen? Johans far (Johan Gadolin d.ä.) var en celebritetsalkemist i Åbo (han hade medverkat i dokusåpan ”En kemist söker fru”) och han hade envist uppmuntrat sin son att börja studera kemi för att få en bättre chans att få in namnet Gadolin i vetenskapshistorien.

Just före slutet av lektionen får Johan en snilleblix. Hur skulle det vara om man skulle klämma in ett där mellan Au och Hg? ”Heureka”, utbrast Johan. ”Jag skall hitta på ett grundämne mellan guld och kvicksilver, nummer 79,5. Flytande guld! Jag skall kalla detta ämne Gadolinium”! Det blir nog att skippa festen ikväll, tänkte han, för nu gäller det att snabbt få fram resultat och publicera detta mästerverk i ”Journal of Groundbreaking Science”. På vägen hem märker han dock att det ju är fest i staden. Åbo har ju utnämnts till Europas kulturhuvudstad i år. Tusan. Detta borde ju firas, tycker Johan.

Hur gick det sen? När unge herr Gadolin vaknade upp på golvet i sin lilla etta i Studentbyn nästa dag var hans fina idéer som bortblåsta. Nåväl, så kan det gå.

Baserat på Johan Gadolin den yngres dagbok

DIMHÖLJT INSIDERMYGEL AVSLÖJAT!

EXHIBITIONISTISK PROFESSOR VÄRLDENS FÖRSTA OFFICIELLA
REFERENSOBJEKT.

1969 skulle professor R-lph Gr-sb:ck (namnen anonymiserade för att skydda protagonisternas intimitet) vara president (framförsittare) för Nordiska Laboratorieläkar-mötet, sedermera omdöpt till Nordiska kongressen i klinisk kemi. För att utfundera lämpliga teman kallade han professor N-ls -r:k S-r:s till sitt sommaresidens i Hitis.

Herrarna badade bastu under peroralt ingestrande av ett enligt uppgift djupsinnighetsökande kemiskt lösningsmedel. Man beslöt bl. a. att framtänka och lansera begreppet "referensvärde" i stället för det hittills använda begreppet "normalvärde", som ansågs rätt diffust. Enligt Ovid (inte den romerska filosofen, som då redan hade exiterat), utan Ovid Medline finns det nu redan 130.000 referensvärden. Men det började alltså i Hitis.

Plötsligt rullade en ordentlig tjocka in, sikten var högst 5 meter, ett mått vars i platina-iridium framställda referensvärde förvaras i Pavillon de Breteuil i Paris. Prof. G:s hustru Chr-st:n-, som skulle anlända utskjutsad av en fiskare kl. 15.00 (ETA, estimated time of arrival), troddes bli ordentligt försenad.

Prof. S. vandrade från bastun ut på bryggan övervägande att ta sig ett dopp (immersio in aqua). I fråga om klädedräkten befann han sig in statu nascendi, performando exhibitio obscena.

Men - mirabile dictu - ingled motorbåten på grund av dim-

man nästan ljudlöst precis kl. 15 medförande fru G. och en kysk men vetgirig folkskollärarinna.

Folkskollärarinnan varseblev prof. S. in vivo och frågade fru G., som antogs ha tillräcklig kunskap i frågan, "Är det här en man?", var till fru G., som hade hört "er man", svarade: "Nej, bara en klasskamrat."

Vid efterföljande diskussion fastslogs, att begreppen "man" och "klasskamrat" inte var ömsesidigt uteslutande, änskönt som prof. S. tillhörde båda dessa mängder. Därpå övervägdes, om dessa begrepp borde och kunde ges referensvärden. Man fann det alltför svårt att ge ett referensvärde för "klasskamrat", synnerligast som man trodde, att man österifrån skulle insistera på att definitionen på "klasskamrat" måste innehålla kravet på tillhörighet i kommunistiska partiet.

Däremot fann man det påkallat att definiera "man" och fastställa ett referensvärde, enkannerligen som man hade ett objekt närvarande, som av en auktoritet (förståsigpåare) på området (fru G.) hade deklarerats vara en sådan. Prof. S. mottog förslaget con entusiasmo, eftersom han kunde vinna ovansklig ryktbarhet genom att anses vara världens första sannman (perusjätkä).

Man beslöt alltså att en gipsform av prof. S. in toto skulle tillverkas för att med denna tillverka ett i platina-iridium gjutet referensvärde. Man måste emellertid överge den planen, då inköp av tillräcklig mängd platina-iridium visade sig vara prohibitivt (oförskämt) dyrt. Man måste alltså begränsa sig till partes relevantes. Därefter överlade man om de borde vara in statu passivo eller activo. Passivo vann efter

att prof. S. framhöll att activo i hans fall skulle kräva så väldigt mycket mera platina-iridium. Dessutom var passivo lämpligare, eftersom referensföremålet liksom referensmetern för att vara exakt borde nedsänkas i +4 gradigt vatten.

Denna plan torde ha förverkligats med hjälp av medel från Carlsberg-fonden och Guggenheim-stiftelsen. Var referensföremålet förvaras är tills vidare okänt, men förhoppningsvis kommer Glädjande Meddelande i sitt nästa nummer att kunna avslöja var. Kanske blir det i det omdiskuterade nya Guggenheimmuseet i Helsingfors, och därmed en turistattraktion!

Denna publikation har i visserligen förkortad och förblommrad form ingått i International Federation of Clinical Chemistrys medlemsblad.

LIMERICK.

En törstig kemist ifrån Gومتäkt
föresttrade snabbt men blev upptäckt
när han la undan sprit
för att ha akvavit
så han enkelt och snabbt fick sin törst släckt.

VAD ÄR VILKEN KEMI?

Eftersom kunskapen om kemins olika aspekter hos gemene man – och även tyvärr hos många gemena kemister – är mer eller mindre bristfällig, följer här en utredning av de olika typer av kemi, som idag utövas överallt i världen.

ORGANISK KEMI: konsten att syntetisera (framställa) ett ämne och jubla över utbytet 11,5%, utan att ha en blekblå aning vad resterande 88,5% kunde vara.

ANALYTISK KEMI: kan indelas i *kvantitativ*, där man bestämmer *exakt* hur *mycket* av ett okänt ämne man har – sådär ungefärligen; och *kvalitativ*, där man bestämmer *exakt vilket* det okända ämnet är – eller nåt ditåt i varje fall.

OORGANISK KEMI: gjordes förr alltid med salt i vattenlösningar och röntgendiffraktion på intorkade saltkristaller; görs numera på samma sätt men kallas nanoteknologi i hopp om större anslag.

FYSIKALISK KEMI: är skrämmande exakta mätningar på otroligt indeterminanta system. Mätningarna leder alltid i något skede till en rät linje, vilken uttolkas till sista punkt, av vilka det oftast finns åtminstone två.

RADIOKEMI: där man tidigare använde monosändare, numera är denna teknik föråldrad, i moderna sammanhang används stereo och man talar om stereokemi.

POLYMERKEMI: kallades förr plast- och polymerkemi; numera har man, som synes, skippat plastpåsar och tillverkar (extruderar) bara polymerpåsar.

FARMACEUTISK KEMI: en sofistikerad form av organisk kemi, där man vill använda sina fantastiska 11,5% på kaniner och råttor för att få fram läkemedel, som folk sedan betalar skjortan för utan att må bättre, medan läkemedelsföretagen mår gott.

MEDICINSK KEMI: en sofistikerad form av farmaceutisk kemi, där man förklarar varför de 11,5% inte åstadkommer någonting i människokroppen, men nog förbättrar fiskarnas mörkerseende.

BIOKEMI: av hävd kemi som görs i, på och av levande system. Vad händer med DNA efter tersen? Hur mycket Omega-3 behöver en Alfa-hanne? Varför är proteiner? Osv osv. Har obegränsade domäner eftersom kemister inte dör utan bara långsamt närmar sig jämvikt när de slutat reagera.

KVANTKEMI: sällsynt exakt beräknad kemi, som kan utövas på system som knappt existerar, eller bara existerar i utövarens fantasi.

TEORETISK KEMI: nästan samma sak som teoretisk fysik, svårförståeligt, men smutsigare.

MATERIALKEMI: nästan samma sak som materialfysik, men fysikerna har haft bättre PR-team. Använder också gärna prefixet *nano*, vilket är mediasexigt till tusen och ger mera pengar av Tekes och Finlands Akademi.

ATMOSFÄRISK KEMI: högtflygande kemi med luftiga ambitioner. Försöker förklara de svarta ozonhålen i universum.

MILJÖKEMI: all kemi som görs utomhus, nära besläktad med s.k. grön kemi.

GRÖN KEMI: alkemi som görs på gräsmattan om sommaren.

ASTROKEMI: kallas astrobiologi av någon outgrundlig anledning (troligen för att biologi säljer bättre). All kemi som görs ute i rymden. Exempelvis alla vacuumdestillationer kan där göras utan större besvär.

GEOKEMI: den enda verkligt globala kemin, eftersom den gäller hela jordklotet. Kunde därför kallas "Sfärisk kemi" (jfr Sfärisk trigonometri).

TEKNISK KEMI: verkligt sexistisk kemi. Tänk bara på sången "Bland tekniska ynglingar alla ..."

Vad är då en kemisk förening? En kemisk förening är en substans, vilken:

- a) i händerna på en organiker börjar lukta illa,
- b) i händerna på en analytiker faller till golvet,
- c) i händerna på en fysikalisk kemist blir till en rät linje (se ovan),
- d) i händerna på en biokemist blir till en helix,
- e) i händerna på en kemiingenjör blir vinstinbringande – kanske,
- f) i händerna på en teoretisk kemist blir en fråga: "Vad då, kemisk förening?????"
- g) i händerna på en kvantkemist blir ett stort antal nollor och ettor,
- h) i händerna på en miljökemist blir förbjuden.

ABITURIENT! Kom för att studera vid
ALLWARUNIVERSITET — världsberömt i Esbo,
Tölö och Arabia. Där löper studierna som en lek och
tofsen på mössan viftar glatt bort damm!

Du kan studera arkiteatervetenskap och bygga en hel värld
av Potemkinkulisser!

Du kan bli ekonomie eremitolog och bli ensam kvar när
alla andra lämnar den konkursfärdiga banken!

Du kan också börja direkt på den populära
bergsråddslinjen och bli VD för stora bolag samt lyfta 2
miljoner euro i vederlag varje gång du får sparken!

(Bergsråddslinjen förutsätter att du har toppbetyg och att
du avlagt klätterkursen för mindre backar och andra smär-
re motlut med minimi- vitsordet ”magna cum grano salis”,
d.v.s. att du kan klättra uppåt genom att trampa på andra.)

Du kan bli forskare vid det kallaste laboratoriet i världen!
Där har man utvecklat nollforskning till en konstart och
varit bara 10^{-12} köldenheter från ett Nobelpris!

Alternativt kan du avlägga en vanlig dipl.ink. (diplom
inkompetent) examen och ge dig ut i arbetslöshets-
ruljansen med goda utsikter att bli statsanställd byråkrat
efter några tiotal år!

Allwaruniversitetet för dem som vill!

Allwaruniversitetet för dem som vill bli nåt!

Allwaruniversitetet för dem som vill bli nåt lite mer!

Allwaruniversitetet för dem som vill bli nåt ännu lite mer!

VAD ÄR DET HOS KEMISTER, SOM IRRITERAR FYSIKER?

Svenska Floskpartiets tankesmetja har undersökt frågan. Genom läckor, slagna av den kända våldsverkaren Julian Assassinange, har Glädjande Meddelanden fått vetskap om två typiska enkätsvar.

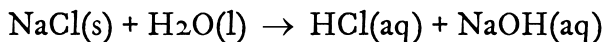
Timo Så In I, ordförande för Berusfysikerna: Man borde inte släppa in kemister i landet. De är högfärdiga och oförsämda. De undviker förskämning genom att snusa natriumbensoat och kaliumsorbat. Det var olyckligt att den där Juhana Katolin tillsammans med likasinnade andra Åboriginer fick sprida sina läror. Det var tur att man lyckades mota bort den där Jönssi Jaakoppi Perselius, som kunde ha förgiftat många unga fysikers själar.

Jussi Hullu-Ruoho: Bort med pakkokemin från skolorna. Varför skall vi fysiker tvingas lära oss något så onödigt? Kemisterna talar dessutom sinsemellan i ett kodspråk, för att renhjärtade fysiker inte skall förstå. De svänger sig med ord som byrett och erlenmeyer, och t.o.m. soxhlet! Byt åtminstone kemin mot mineralogi och kristallografi för att bättre kunna förhandla med utländska diamanthandlare! Det är också olidligt, att det kan finnas folk som lyckats tillvälla sig privilegier i dagens samhälle. Kemister får obegränsat köpa sig världens nästbästa snaps, Alko Aa - och dessutom helt skattefritt, om de endast förebär, att de sysslar med organiska synteser, och om de till på köpet hävdar, att de pysslar med UV-spektroskopi, får de skattefritt köpa den bästa snapsen, Alko AaS!

PISA ÄR INTE SNETT BLAND FINLANDSSVENSKA KEMIELEVER.

Pisa må vara den allsmäktiga mätaren på duktighet, men jag som kemilärare vågar påstå att våra finlandssvenska kemistuderande är felaktigt bedömda i undersökningen. Med några verkliga exempel från den finlandssvenska skolvärlden vill jag visa vilka kreativa och fördomsfria kemister som växer upp i vår ankdamn.

Varför envisas studentexamensnämnden med att fråga om vad som händer när koksalt sätts i vatten? Det vet ju var och en att det blir saltsyra och lut, det visar reaktionslikheten omedelbart:

Det samma gäller viktiga begrepp som vi alla känner till. Vad är hårt vatten? Svaret är ju givetvis is. Och så har vi kolets allotropa former: diamante, fullerene och graffiti. Koltabletter däremot behövs för att fylla på kroppens kollager. Självklart!

Tvärvetenskapliga frågor och nya rön inom kemin borde prioriteras inom studentexamen.

En grundtanke i freudiansk psykoanalys är att människan är en del av den övriga naturen och att hon som levande varelse är underkastad biologiska, kemiska och fysiska lagar. Hon är utrustad med psykisk energi kanaliserad i självbevarelse- och fortplantningsdrifter. Varje drift har: (a) en *energikälla*, exempelvis i matsmältnings- och sexualorganen, som har (b) ett *syfte* att nå tillfredsställelse samt (c) ett *objekt*, det föremål eller den person mot vilken driften riktas och med vars hjälp

drifttillfredsställelse erhålls. Det här är ju precis som molekyler i reaktioner. Vilken insikt av vår unga gymnasiekemist som funderade på tvålmolekyler! Under rubriken »*Tvål och dess tvättverkan*» visar eleven att hon verkligen nått en djupsinnigare förståelse av tvålens inre själsliv, då hon skriver »*Då tvålen löser sig i vatten bildas negativa joner, vars ena ända är opolär och homofob, och den andra ändan är polär, homofil.*» HtvålO, minsann! En lyckad tvärvetenskaplig integration, psykoanalys av molekyler, det nyaste nytt inom finlandssvensk gymnasiekemi.

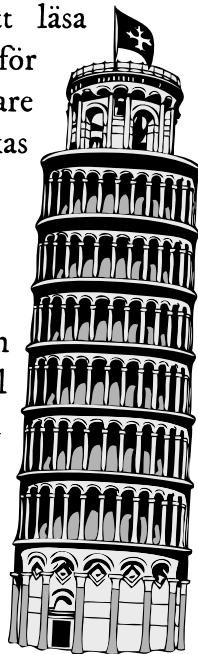
Handen på hjärtat! Vem av oss gillar på riktigt att skriva labrapporter? Och ännu mindre att läsa dem. Om man vill komprimera är det ju bara för att man tänker på sin stackars överarbetade lärare eller labassistent och vill spara en medmänniskas värdefulla tid.

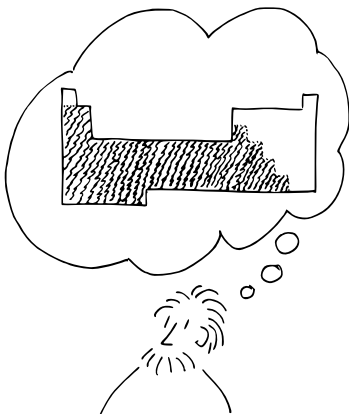
»*Man har en litku i en putki och tiputtar i en kippo.*»

Varje kemist vet att detta är frågan om en titrering. Om läsaren blir intresserad och vill fördjupa sig i experimentet blir hon hänvisad till Wikipedia, längre laborationsrapport än så behövs inte i dagens informationssamhälle!

Som lärare till dessa fantastiska kemielever skall jag nu styra kosan till resurscentrets fortbildning för att få nya idéer att möta utmaningar Pisarapporten pekar på. Idag ska jag plugga kemi så att hela jag blir full av atomer...

— *En kemilärare.*

KAN EFTERTÄNK- SAM. POJK- STRECK.	EN PÅ HUNDRA SEN.	EN FINK- FÅGEL.	REN- HÅLLARE.	KALIUM.	✓ KLASSISK ENKEL MASKIN. UTSNITT.	TENN- STAD I BOLIVIA.
➤				SPRÅK I BENIDORM. NÅGOT FÖR PELÉ.		
⏏					EFTER ETT. SJÖNG I BLÅBLUS.	
➤	FÅR OSS ATT BLEKNA. BAK- VATTEN. GUD.	FISKAR. EN SÖRTS SKATT.				
➤			FALLER HÅST I.	VASS PÅ TASS. AGRIPPA.		
						ÖK. VATTEN- DRAG.
HAD EN ELAK STYVMOR. SÅ KALLAD. TECKEN FÖR EN ÄDEL- GAS.	↓	DJUR. SKRIV- TECKEN.	↓		HÖR TILL KARP- FISKAR- NA.	➤
		POJKE. SNABB DANS.		ENAS. HYSER STUNDOM TOMTAR.		
BYTER.			BRUKAR VÅL RÖVARE. FORDRAN.		TENN. ÖVER- ENS.	
DRYCK.		DYRKAD BILD. 1000.		KAN MAN LIN. HÖRS HUSKORS.		
SOM HAR SAMMA STRUKTUR. RINNER.				BÅR ANLAG. SATSAR PÅ TOPP- SKIIT.	BE- HAGETS GUDIN- NOR.	LÄGT PÅ HÖG.
➤		BRÄG- DEN. I LILLA BÄLT.			HANDLING. KRISTALL- GYTT- RINGAR.	
20.00.	GAS- TADE.	GAV NOBELPRIS EN ERNA. TJOG.		GÖR SKYTT.		
BLEV TAGEN.			SES VI I LABBET. PASSA IHOP.			
MÖJLI- GEN.			♣. SVIDER I SKINNET.		FYRA. SJÅPA SIG.	
ÄNKAN FRÅN MOAB.		SKREV OM MAJA. VÄDER- STRECK.		ÄR GODA VÄNNER. HALV- METALL.		
EN LÅNGRE TID.			⬇			
			AN- BRINGAR.			

 1431

SKALDENS DILEMMA.

*Diktare har också andra svårigheter än
ekonomiska*

Det var en poet från Abdera
vars vers det int' gick att skandera.
Men saken var klar
ty orsaken var
att han alltid i sista raden la' in så många
ord som han möjligtvis kunde och
sen ännu några flera

IL PROFESSORES

Det finns väl bara en fotbollsspelare i hela världen som kallats "professor" eller "Il Professore" på det språk som talades i landet, där han verkade som professionell spelare. Han var svensk, hur annars! Kort talade man om "proffs" som i mångas öron klingar sedelprassel och höga gage osv. Jag skall här berätta om några andra proffs, som åtminstone i efterkrigstidens Finland kanske ändå inte kan jämföras med fotbollsproffsen.

De som föddes under senaste krig hörde till en ekonomiskt icke-privilegierad generation, vars eventuella privilegium bestod i att kunna utbilda sig och senare ta ansvar för det krigshärjade landets uppbyggnad. Alla gick i skola. Skolorna byggdes ut för att kunna ta emot de stora barnkullarna. Efter studentexamen fortsatte en del vid universiteten, i mitt fall närmast beroende på att jag inte hade klart för mig vad jag skulle göra i mitt liv. På detta sätt fick jag fem år extra tid att fundera.

Jag sökte till Tekniska högskolan, där jag nog klarade inträdesförhören, men en assistent påpekade att något i min ansökan var bristfälligt och borde kompletteras. Hur det var så reste jag trots allt till gamla huvudstaden i landet och deltog där i motsvarande inträdesförhör. Och jag blev antagen! De fem år som följde blev en rätt intensiv period med studier, idrott och givetvis något studentliv.

En studerandes vecka upptogs på den tiden av föreläsningar, laborationer och övningar börjande på måndag förmiddag och slutande vid middagstid på lördag. Varje student hade en studiebok med identifierbart foto som stämplats. Det var ett personligt dokument som man bar med sig och där kurser skrevs in som man deltog i. Avklarade kurser antecknades i boken med vitsord, som fakulteten och förvaltningsämbetet senare noterade så att examensbetyg kunde skrivas ut i sinom tid.

Mina första minnen från den akademiska tiden var inskrivningen till en grundkurs i kemi. Professorn höll givetvis själv kursen – assistenten bidrog på sin höjd med någon laborationskurs i ämnet. Professorn var nog ingen Billy the

Kid, men hans sätt att röra sig vid katedern och svarta tavlan lät även den oinvigde förstå att fotarbetet var förmodligen av samma klass, om inte rentav ännu effektivare. Själv var jag imponerad av profetens förmåga att memorera studenternas identitet, vilket skedde vid anmälningen till kursen i samband med den första föreläsningen. Årskursen var stor beroende på att både naturvetare och blivande ingenjörer bildade densamma, sammanlagt ett halvt hundratal blyga första-åringar i kö framför professorn. Denne skrev in kursen i studieboken med datum och allt, därefter tittade han på innehavarens foto och namn i boken samt spände slutligen blicken i studentens åsyn och återlämnade studieboken. Det såg nästan ut som om han fotograferat studenten och sparat bilden för kommande behov. — Intressant nog blev man bemött på följande föreläsning med ”herr N.N.” eller ”fröken M.M.”

Professorns minnesarkiv var perfekt, jag upplevde aldrig att han skulle glömt någons namn. Själv förklarade han långt senare att han personligen kände flera hundra av sina forna åhörare. Han var en bra lärare och förstås en god och samtidigt tankspridd professor, men snabb på foten. På en högre laborationskurs i kemi, då vi inte ens hade en assistent i faggorna, fick jag av misstag litet syra i ena ögat. Mig föreföll professorn storma in i laboratoriet i samma sekund som olyckan inträffade, och skickade mig till närmaste sjukhus, där skadan befanns vara minimal.

En annan av professorerna, som kanske klistrade en etikett av högt kunnande på oss som ingenjörer, var fysiskt raka motsatsen till kemiprofessorn. Han var rätt liten, sävlig i sina rörelser och vid svarta tavlan, och talade stilla och murrigt för sig själv. Studenterna var dock begåvade med god hörsel, så

det beredde inte oöverkomliga problem. Någon student sade att profeten nog åtminstone en gång per föreläsning tog sig en titt över auditoriet. Denna profet var likaså en ypperlig lärare och kunde ypperligt få fram det centrala i problemen. Ett specialgebit som åtminstone inte kommit fram i skolan var dimensionsanalysen, vilken således var helt främmande för oss studenter. Denna kunde dock allmänt och rätt snabbt leda in på ett annars helt okänt och kanske även komplicerat problemområde. Till stor nytta alltså för den som är klok nog att utnyttja analysen! Den i denna analysmetod invigde har kunnat konstatera att även stora internationella vetenskapspris har utdelats till arbeten, där dimensionerna inte varit kompatibla. Alltså i grund och botten har som exempel dimensionen kunnat vara "kWh/kg" i modellens vänstra membrum, men i högra "kWh/m³".

En av de verkligt stora var en gentleman klädd i svart basker, som han givetvis hade tagit av sig när han trädde in i auditoriet för att för min årskurs göra sin första och samtidigt sista föreläsning, som behandlade kemins stora aktörer i historiskt perspektiv. Han meddelade kort och gott i slutet av sin föreläsning att "assistenten N.N. fortsätter föreläsningarna". Därmed försvann han för gott, men inte från kemin. Assistenten visade sig vara av en helt annan kaliber, åtminstone ur studenternas perspektiv. En typisk föreläsning i den gamla saluhallen kunde förlöpa enligt följande. Han, den blivande professorn, stormade in i salen ivrigt nickande till oss studenter, spridde ut sina föreläsningssapper i stort sett över hela den långa katedern och började sina betraktelser med "Det är ju så...". Han var i alla fall fenomenal på att hitta just den riktiga A₄:an där han hade det aktuella föreläsnings-

stycket eller räkneproblemet.

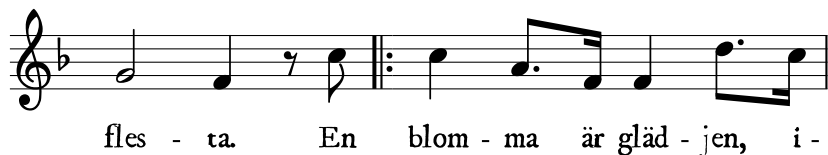
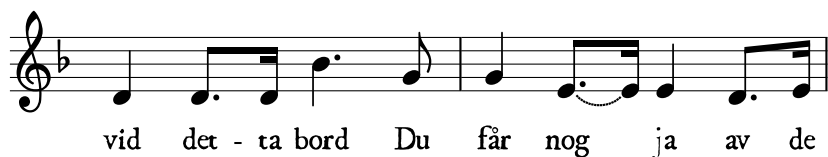
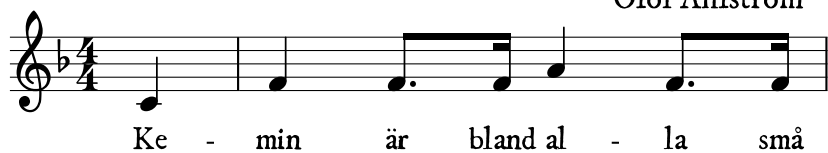
Sedan kan man säkert nämna mannen som själv var utexaminerad ingenjör och suttit som bibliotekarie på ett av de stora skogsbolagen. Förmodligen var detta frustrerande eller alls inte tillräckligt för en ambitiös människa, så han sökte sig till ett framgångsrikt amerikanskt universitet och kom småningom tillbaka till hemlandet med en doktorstitel i bagaget. Han blev likaså professor i kemi, men han kombinerade riktiga industriella problem med räknemetoder som gav svar på frågorna och som samtidigt gav riktlinjer om hur en kemiprocess skulle byggas upp eller köras. Som sommarpraktikant på en av ortens industrier producerade jag en rapport, där jag bl.a. tog upp analyser av tjära och nikotin, och som jag bedömde höra till denna professors ämnesområde. Jag minns honom kanske särskilt för att han i samband med detta frågade mig om jag skulle göra ett diplomarbete.

Sist men kanske inte minst några ord om en kemiprofessor som fått sin grundutbildning och vetenskapliga utbildning vid universitetet. Han jobbade länge och troget för sitt vetenskapsområde även efter pensioneringen. Han var rätt återhållsam till sin person, utom då han ledde sina studerande på exkursioner antingen till industrier eller dessas centrallaboratorium. Då var han rätt öppen och kom väl överens med sina studerande, vilket i mitt fall ledde till ett långvarigt samarbete. Denna profet kom alltid till sina föreläsningar, även om något försenad med motiveringen att inte heller studenterna kommer i tid.

— *Herr N.N.*

KEMISTVISA.
(När skämtet tar ordet)

Olof Åhlström

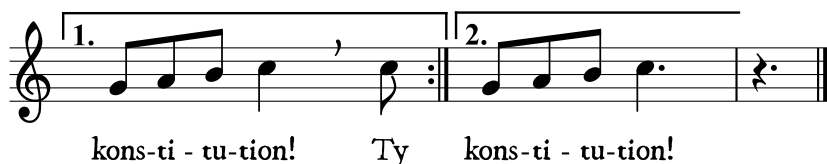
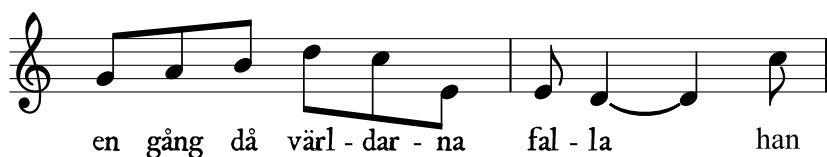
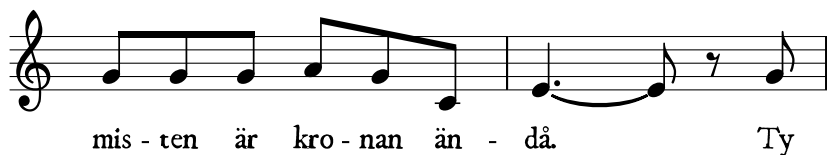
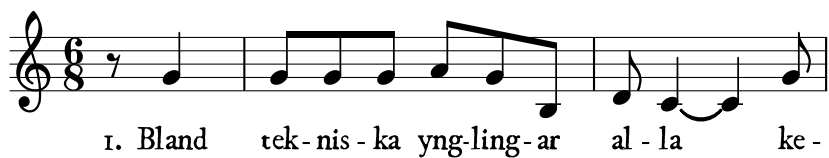

Texten till alla verserna 1 till 7 finnes i början av trycket.

BLAND TEKNISKA YNGLINGAR.

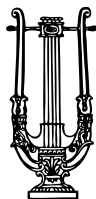

2. Jag varit i olika länder,
jag sett båd' Paris och Berlin.
Jag skålat vid Rhenflodens stränder
i Pommerys välkända vin.
||: Möblerat jag har
två lyckliga dar
hos turken, som aldrig på kärleken spar :||

3. Nu bliver det tyst i salen
blott flaskor och Burken står kvar.
Nu tystna de glättiga talen
och tömt blivit fröjdernas kar.
||: I källaren blott
sker än lite klott
ty det är ju alltid en källares lott :||

4. Och sen, när vi alla är döda,
trikalciurmortofosfat,
och slutat vår jordiska möda,
och tömt blivit fröjdernas fat.
||: Dock själen så fin
har kvar energin
tack vare kinetiska gasteorin :||

Guss Mattson

FRÖKEN ALFA NAFTALIN.

1. Jag skall för e - der al - la här för -

täl - ja om lil - la frö - ken Al - fa Naf - ta -

lin, som blev stu - dent och ge - nast vil - le

väl - ja, att ge det un - ga li - vet åt ke -

v. 1 - 13 v 14. slut

min. 2. Hon kom till tolv.

2. Hon kom till Poly, denna fina fröken,
 Och blev snart där en allmän favorit.
 På labben stod hon i den värsta röken,
 Och visade en nästan manlig flit.

3. Om hennes fågring nu jag vill berätta:
Hon hade ögon älskligt koboltblå.
Och hennes läppar voro gränslöst nätta
De mönjans färg nog hade båda två.

4. Hos alla väckte våldsamt stor förtjusning
Den lena lackmuspapperröda hyn.
Och röstens stilla, blyga blästersusning
Och hennes böjda brunstensögonbryn.

5. Kring hennes huvud stod en gyllne gloria,
av lockar gula såsom blykromat.
Och hennes former voro runda, tror ja',
Som på en svavelväteapparat.

6. Hon hemma skyndsamt slukade bromaten,
Och därtill hon en droppe kalkmjölk drack.
Så snart hon sedan länsat bisulfaten,
Hon sprang tillbaks och såg att intet sprack.

7. Hon hjärtats krav ej hörde alltför gärna,
Hon levde i den glada elektron,
Att livets enda positiva kärna,
För henne blott var kemisk reaktion.

8. Men kärlekssagan som den allmänt heter,
Kom plötsligt över henne som en storm,
Och drömmens dunkla, flyktigt vaga eter,
En dag tog stadigare kloroform.

9. En yngling glad och pigg som själva klore,
Och ståtlig, välväxt, slank som en byrett,
I hennes arma hjärta frätte såren,
En vacker dag, så fluorvätelätt.

10. Han hennes stora gud blev bland kemister,
Men han tog allting blott och bart som flört.
Vi se hur hennes stackars hjärta brister,
i grunden var det dekanterglasskört.

11. För henne livet blev en mättad lösning
Och därför drack hon lite HCN.
Hon hastigt fick från jordens kval förlösning
Och slapp den uslaste av jordens män.

12. Till hennes död han också lade märke,
Han blev i hyn så asklikt, asbestgrå.
Han bittert kallade sig själv ett ärke-
— fä —nolftalein uti NaOH.

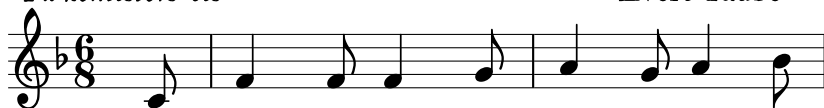
13. Han överbliven blev och fasförskjuten,
Hans liv blev nästan exikatortorrt.
Han blev en grånad man, i förtid bruten,
Sitt usla liv beslöt han blåstra bort.

14. En natt han tog med högra handen i en,
Förskräckligt våldsam Erlenmeyerkolv.
Slog den i huvudet, tills energien,
Flög upp till paradiset klockan tolv.

VERITAS HERMETICA.
(Fritiof Anderssons Paradmarch)

På kemisters vis

Evert Taube

I. Kam - rat - er, tek - no - log - er i ke -

mis - ter-nas sek - tion, Ve - ri - tas Her -

me - ti - ca, gyl - le - ne val - språ - ket

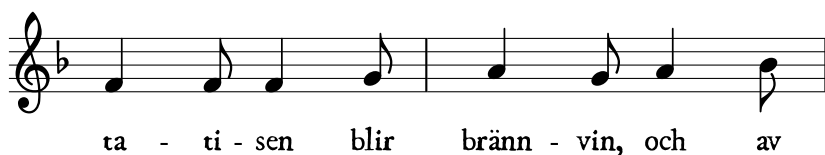
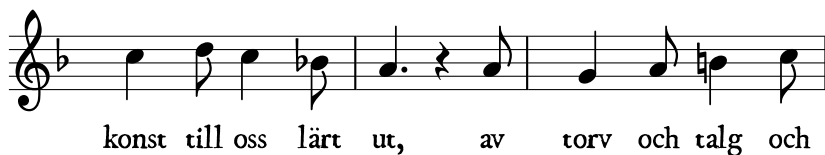
lju - der. I liv - ets kamp där käm - pa vi, en

tap - per le - gi - on, och dra - ga fram

i rök o damm med sy - ra salt och

2. Och må vi aldrig spjälkas ens av starkaste zymas.
Veritas Hermetica.
Bröder, höjen nu glasen.
Vi veta att vår vänskap ej är blott en vacker fras,
när vi dra fram
i rök och damm
med syra, salt och bas.
I arbete och glädje, uppå tentor och kalas
vår vänskap vuxit stor och stark, kan aldrig gå i kras.
Kamrater alltid vi förbli, nu tömmen edra glas.
Vi draga fram i rök och damm med syra, salt och bas.

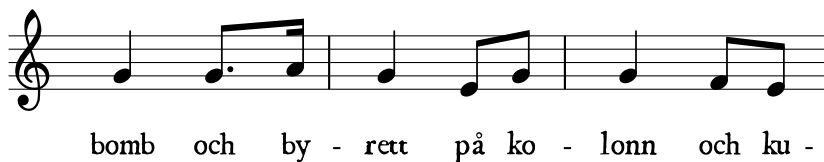

ECHA DANSEN.

REACH ratsch
filibombombom filibombombom filibombombom
REACH ratsch filibombombom så blandar vi om
MS'DS och GHS och COD
BOD och litet kosmetik
Sen bugar vi mot Annegatan djupt som satan djupt som satan
hoppas att de ej oss ratar
utan ger oss nåd

KEMISTVISA AV ACKE.

Moderato. Tempo di marcia.

mis - ten och för - sök - te gö - ra

gull, nu så gör vi det på låb-bet ba - ra

för vår trev - nads skull; vi gör

krut och ka - nel och ce - ment och be - tong och

allt vad ni vill och sen på Col-les och

Hompans labb gör vi än - då li - te

till. Wil-helm Schee-le och Jöns Ja-kob, dom

job - ba och dom slet, och vad dom be-tytt för

vår ke-mi är nåt vi al - la vet, men i

vå - ra ung - a da - gars sto - ra

sven-ska in-du - stri, sät - ter än - då K - Os-

qua - ren prick - en ö - ver i.

VILL NI EDRA STRUPAR FUKTA.

(*Amanda Lundbom*)

1. Vill ni ed-ra stru-par fuk-ta, bom fal-le ri - a,

fal - le ral - le ral - la. Låt er någ - ra

glas - rör buk - ta. Bom fal - le ri - fal - le

ral-lan-lej. Köp er sen ett Pri-mus kök.

Bom fal-le-ri - fal-le ral - lan - lej. Hugg i. Slå

i. Sätt pan - nan på och gör en gök.

Bom fal - le ri - fal - le ral - lan - lej

2. Strupen nu av törst försmäktar,
bomfalleria, falleralleralla,
Men känn blott den vinn', som fläktar
bomfalleri, fallerallanlej.
Ty brännvin fläktar det i dag,
bomfalleri, fallerallanlej.
Hugg i. Slå i.
Den fläktar bättre dag för dag,
bomfalleri, fallerallanlej.

Slå än en sup i strupens djup,
bomfalleri, fallerallanlej.
Hugg i. Slå i.
Ty vi bli bättre sup för sup,
bomfalleri, fallerallanlej.

REDAKTÖRENS SOMMAR.

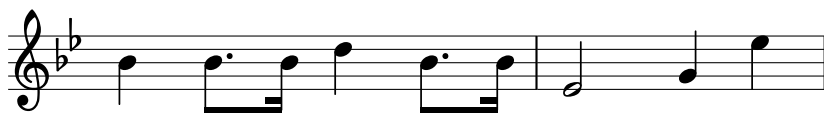
(I sommarens soliga dagar)

I som - ma - rens sö - li ga da - gar, jag

job - bar just när jag be - ha - gar. På

ar - bet - tets takt in - gen kla - gar. Jag

skri - ver när jag vill hur-ra hur-ra!

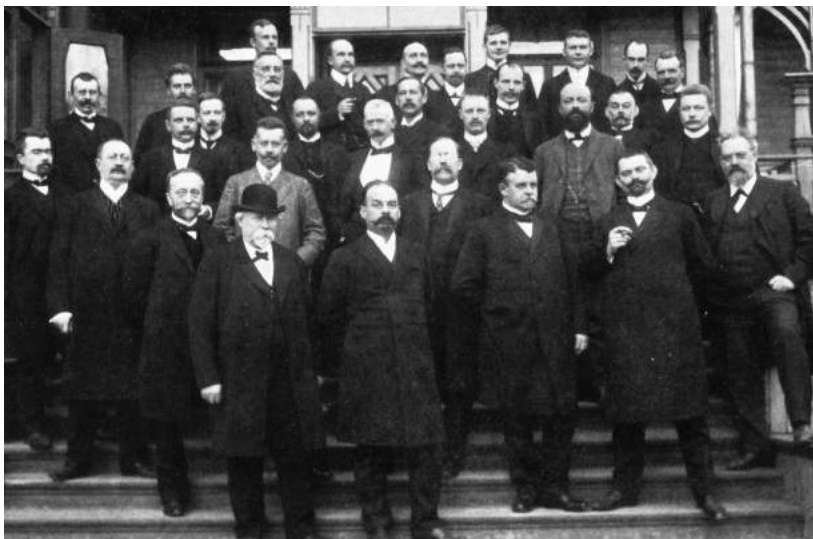
BYRÅKRATISNAPS

(melodi: Stenka Rasin)

Att ta en nubbe för att man lever
och mår prima, är inte lätt!

||: För numera var snaps den kräver
- ifylld skyddsinfoblankett! :||

PÅ DEN GAMLA GODA TIDEN.

*Medlemmar av Finska Kemistsamfundet på Ossian Aschans
avskedsmiddag i Alphyddan i Helsingfors 1907.*

Mannen med hatt är Ernst Qvist. Till höger om honom i mitten av första raden ser vi Ossian Aschan. Till vänster om E.Q. är Arthur Rindell. Ytterst till vänster är Taavi Hirn. I tredje raden, till höger om Aschan är G. K. Bergman och till höger om honom finns Gustaf Mattson och Allan Aschan. I bakersta raden framför dörren är Leonard Borgström med cigarr i handen och Lars W. Öholm. Till höger om dörren är Henrik Ramsay.

I andra raden till höger om Aschan är Anton Alfthan. Bergsrådet Anton Edvard Alfthan (20.4.1856 - 3. 5. 1933) var anställd på sockerbruket i Helsingfors från år 1884 och konstituerande medlem i Finska Kemistsamfundet 1891. Än idag delar samfundet årligen ut det Alfthanska priset, möjliggjort av hans donation 3.2.1933. Priset delas ut för en förtjänstfull publicerad forskningsinsats i kemi eller kemisk teknologi. Priset har beviljats för en färsk doktorsavhandling, men även ett särskilt framstående publicerat pro gradu- eller diplomarbete kan komma i fråga. Årets pris är 1500 euro och det kommer att delas ut på Finska Kemistsamfundets julmöte i november eller december 2011. Pristagaren förutsätts hålla ett kort anförande om sin forskning på föreningens årsmöte i februari 2012.

Finska Kemistsamfundets Glädjande Meddelanden utgavs första gången år 1911 och detta åttonde nummer är därmed en hundraårsjubileumsutgåva. De två första numren 1911 och 1916 inleddes stolt med Kemistvisan »*Kemin är bland alla små ting på vår jord*». Det gör nu även detta nummer som också för övrigt återkommer till temat med sånger som var så framträdande i de tidiga numren. Utöver detta har redaktionen utövat experimentell, undersökande journalistik samt lånat friskt från höger och vänster, allt enligt etablerad tradition. För första gången ingår ett korsord, av vår korsordsknypplare Ole Bärlund.

Aa

John Fell (1625-1686) var inflytelserik biskop i Oxford, och hängiven utgivare och boktryckare. Detta nummer av Glädjande Meddelanden är uteslutande satt i digitala kopior av typsnitt som samlats och anskaffats av biskop John Fell för att användas i Oxford University Press. Punktstorleken för all text är också vald för att exakt motsvara de fysiska originaltyperna. Med andra ord skall texten se ut som om den kunde vara tryckt i Oxford på 1600-talet. Digitaliseringen av de gamla typsnitten är genomförd av Iginio Marini. Typsnitten och annan information beträffande dem finns på <http://iginomarini.com/fell/>

FINSKA KEMISTSAMFUNDETS
GLÄDJANDE MEDDELANDEN

hava utkommit

Vol.	År.	I redaktionen
I	1911	Bl.a. Guss Mattson
II	1916	Bl.a. Ed. Cedercreuz
III	1931	Bertil Nybergh, Tor Smedslund
IV	1961	Magnus Alfthan, Terje Enkvist, Per Falck, Tor Smedslund
V	1966	Tor-Magnus Enari, Christine Eriksson, Karin Sandelin, Tor Smedslund
VI	1981	Nils-Erik Ellfolk, Tor-Magnus Enari, Barbro Löfgren, Gunnel Sievers, Carl-Gustaf Spåre
VII	1991	Tor-Magnus Enari, Henrik Konschin, Gunnel Sievers, Carl-Gustaf Spåre
VIII	2011	Ole Bärlund, Triin och Anton Gyllenberg, Henrik Konschin, Barbro Löfgren, Bruno Lönnberg, Gus Matthewson, Johan-Fredrik Selin, Gunnel Sievers, Jan-Henrik Smått, Carl-Gustaf Spåre, Harriet Wallin, Urban Wiik